

อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลปัสกา (วันอาทิตย์พระเมตตา)

แม้จะไม่ได้เห็น แต่เราเชื่อในการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์
ตลอดไป

ท่าทีคริสตชน : แม้ไม่ได้เห็น แต่เราเชื่อและมีความสุข

การดำเนินชีวิต : เชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนชีพ

บทนำ

วันอาทิตย์นี้ พระคริสตเจ้าผู้เสด็จกลับคืนชีพ ทรงแสดงพระองค์ให้กับบรรดาศิษย์ที่ชุมนุมกันในห้องที่ปิดอยู่ พระองค์เสด็จมาประทานสันติสุข ริเริ่มด้วยตัวพระองค์เองที่จะทำให้บรรดาศิษย์จำพระองค์ได้ ก่อให้เกิดความหวังและความชื่นชมยินดี ทรงแสดงให้บรรดาศิษย์ทราบว่า สันติสุขที่แท้จริงก็คือการที่พระองค์ประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขา นอกจากนี้ พระองค์ยังประทานพระจิตเจ้า โดยการเป่าลมเหนือพวกเขาเพื่อ “ถูกส่งออกไป” และเพื่อ “ภารกิจการยกบาป”

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	กจ 5 : 12-16	จำนวนผู้ที่เชื่อในพระคริสตเจ้าได้เพิ่มมากขึ้น
เพลงสดุดี	สดด 118	เพลงสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงช่วยอิสราเอลให้รอดพ้น
บทอ่านที่ 2	วว 1 : 9-11, 12-13, 17-19	เราได้ตายไปแล้ว แต่เวลานี้มีชีวิตตลอดไป
พระวรสาร	ยน 20 : 19-31	8 วันต่อมา พระเยซูเจ้าเสด็จมา

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าทรงประทับอยู่ที่ท่ามกลางที่ชุมนุมคริสตชนเสมอ

หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงสิ้นพระชนม์และทรงกลับคืนชีพ พวกสาวกต่างมีความกลัว พักอยู่ในห้อง ประตูปิดสนิท ความกลัวที่เกิดจากหลายสาเหตุด้วยกัน กลัวพวกยิว กลัวความไม่แน่นอน กลัวเพราะไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป ความรู้สึกกลัวแฝงไปด้วยความรู้สึกสับสนและความไม่แน่นอนผสมผสานกับความไม่เชื่อในสิ่งที่เคยพยายามชี้ให้เห็นว่าพระองค์จะกลับคืนชีพ ปัญหากลางแคลงใจเกิดขึ้นมากมาย ด้วยเหตุนี้ทำให้อัครสาวกอย่างโทมัสจึงตอบต่อทุกๆ คนว่า “ถ้าข้าไม่ได้เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ และไม่ได้เอามือแยงเข้าไปที่สีข้างพระองค์แล้ว ข้าจะไม่เชื่อเลย” ทั้งๆที่ คนอื่นบอกและยืนยันว่า “ฉันได้เห็นพระเจ้าแล้ว” เราสังเกตถึงการมาของพระองค์ พร้อมกับ “สันติสุข” สันติสุขที่เข้ามาแทนที่ของความกลัวและความสับสน พระองค์คือคำตอบของทุกสิ่ง พระองค์คือพลังและกำลังใจ พลังกำลังใจและคำตอบของทุกสิ่งอีกทั้งสันติสุขที่มีคุณค่าอย่างยิ่งสูงสุดของมนุษย์ก็คือการประทับอยู่ของพระองค์ท่ามกลางพวกเราคริสตชนนั่นเอง

1.2 พระเยซูเจ้าทรงริเริ่มให้เรารู้จักกับพระองค์

ในท่ามกลางความกลัวของพวกสาวก ในท่ามกลางความสงสัยของโทมัส พระองค์เป็นผู้ริเริ่มด้วยพระองค์เองโดยเสด็จมาหาและมอบสันติสุข เป็นพระองค์เองที่มาหามนุษย์ และพร้อมที่จะทำสิ่งทุกอย่างทุกอย่างเพื่อมนุษย์จะได้เชื่อว่า “เราอยู่นี่จริงๆ” แม้แต่กับอัครสาวกคนหนึ่งนามว่า “โทมัส” จะคือไม่ยอมเชื่อก็ตาม พระองค์ก็ไม่ว่าหรือตำหนิอะไร แต่แสดงให้โทมัสดูเพื่อจะตรัสกับโทมัสว่า “จงเชื่อเถิด” ในพระคัมภีร์ยังล่อต่อไปว่า พระองค์ยังทำเครื่องหมายอื่นอีกมากมายหลายประการต่อหน้าศิษย์

1.3 พระเยซูเจ้าทรงประทานพระจิต

พระเยซูเจ้าทรงมอบพระจิตเพื่อ “ถูกส่งออกไป” “พระเยซูเจ้าทรงเป่าลมเหนือพวกเขา” “พวกเขา” ไม่ใช่คนเดียว แต่เป็นหลายคน “รวม” ตัวอยู่ ณ ที่นั้นประโยคจึงแฝงไปด้วยสัมพันธภาพเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอันลึกซึ้งซึ่งซึ่งบรรดาศิษย์และคริสตชนควรมีต่อกันและกัน

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของวันฉลอง

ในวันนี้ น่าจะมีการเน้นและให้ความสำคัญกับการประทับอยู่ของพระเยซูผู้ทรงกลับคืนชีพท่ามกลางชุมนุมคริสตชน แม้แต่จะมีความกลัวและความสับสน แต่การที่มาร่วมกัน ชุมนุมกันเหมือนกับบรรดาศิษย์ที่อยู่ในห้องเป็นประสบการณ์เดียวกันที่เราแต่ละคนได้รับ นั่นคือประสบการณ์กับพระ สัมผัสถึงการอยู่ท่ามกลางเราโดยพิธีบูชาขอบพระคุณ พระองค์ยังคงตรัสกับท่านอยู่เสมอว่า “สันติสุขจงอยู่กับท่าน” สันติสุข การคืนดี และการประทานพระจิตเจ้า ก็คือ การที่พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนชีพสถิตท่ามกลางเรา คำทักทายของพระสงฆ์แสดงท่าทีแห่งความเชื่อนี้ออกมา “พระเจ้าสถิตกับท่าน” และพวกเขาตอบว่า “และสถิตกับท่านด้วย” เมื่อได้พบสันติสุขและได้ลึกซึ้งกับการประทับอยู่ของพระองค์แล้ว จะได้พบกับความชื่นชมยินดีและความกล้าที่จะไปเป็นพยานเช่นเดียวกับอัครสาวกในหนังสือกิจการอัครสาวกที่ประกาศยืนยันความเชื่อด้วยความกล้าหาญจนมีผู้เข้ามาเชื่อและฟังพระเจ้ามากมาย

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- คำทักทายน่าจะใช้คำว่า “พระเจ้าสถิตกับท่าน-และสถิตกับท่านด้วย” ไปพร้อมๆกับท่าทีเปี่ยมไปด้วยความสุข ความเชื่อและความชื่นชมยินดีของประธานและที่ชุมนุมร่วมกันโห่ร้องสรรเสริญพระด้วยความยินดีที่พระองค์อยู่ที่นั่นด้วยเพลง “สิริรุ่งโรจน์”

ภาควจนพิธีกรรม

- ก่อนมีการอ่านบทอ่านให้อ่านบทนำซึ่งเป็นการสรุปโดยภาพรวมของพระวาจาทั้งสามบท
- บทเทศน์ ควรเน้นไปในลักษณะที่พูดถึงประสบการณ์ในการประทับอยู่ของพระเจ้า ที่เป็นรูปธรรม ของตนหรือของผู้อื่นหรือของผู้เป็นแบบอย่างแห่งความเชื่อ เช่น นักบุญ บุญราสี หรือผู้ใหญ่ของที่ชุมนุมที่ได้จากไปแล้ว พร้อมทั้งปลุกจิตสำนึกว่า “หากเรามีความเชื่อว่าพระองค์ประทับกับเรา เราหรือจะกล้าที่จะทำบาปหรือทรยศต่อพระองค์

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ใช้แบบที่ 2 เหมาะสมแล้ว เพราะกล่าวถึงชีวิตใหม่ในพระคริสตเจ้า
- พิธีรับศีล ศีลมหาสนิทเป็นเครื่องหมายของ “การชดเชย” ระหว่างเรากับพระเยซูเจ้า ดังนั้น ในระหว่างที่ยกศีล กล่าว “นี่คือลูกแกะพระเจ้า ผู้พลีพระชนม์...เป็นบุญของเรา...” ควรเสริมประโยคนี้เล็กน้อยเพื่อกระตุ้นเตือนจิตใจให้เพ่งมองดูศีลมหาสนิทมองดูพระเยซูเจ้า

ปิดพิธี

- ใช้คำว่า “จงไปปฏิบัติตามพระคริสตธรรมที่ท่านได้รับฟังในวันนี้เถิด” เพื่อเน้นว่า ท่าทีของจิตสำนึกในการประทับอยู่ของพระองค์ประการหนึ่งก็คือ รับฟังพระวาจาและนำไปปฏิบัติ เป็นประจักษ์พยานด้วยความกล้าและความหวัง

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

3.1 ท่าทีของคริสตชน

- ท่าทีของความชื่นชมยินดี “เมื่อพวกศิษย์เห็นพระองค์แล้ว ก็มีความชื่นชมยินดี” ความชื่นชมยินดีที่มีพระองค์อยู่ใกล้
- ท่าทีของการขอบพระคุณ ขอบพระคุณที่พระองค์ทรงริเริ่มสิ่งดีแก่เรา และสิ่งที่ดีที่สุดก็คือการที่พระองค์ทรงทำให้เรารู้จักและจำพระองค์ได้
- ท่าทีแห่งความเชื่อแม้มิได้เห็น “เป็นบุญของผู้ที่ไม่เห็น แต่เชื่อ”
- ท่าทีแห่งการเป็นประจักษ์พยานถึงพระองค์ สังเกตว่า ศิษย์ซึ่งได้เห็น ได้เป็นพยานบอกกับโทมัสว่า “เราได้เห็นพระเจ้าแล้ว” ขอให้พร้อมเสมอที่จะทำลักษณะเช่นเดียวกันด้วยคำพูดที่สอดคล้องกับการกระทำว่า “เราได้เห็นพระเจ้าแล้ว” แม้กับผู้ที่ไม่เชื่อก็ตาม เพราะเป็นพระเยซูเจ้าเองที่จะทำให้เขาเชื่อ
- ท่าทีของผู้ที่พบสันติสุข สันติสุข คือ การที่พระองค์อยู่ท่ามกลาง ดังนั้น พระองค์ทรงทราบ ทรงรู้ ทรงเห็นทุกประการที่เกิดขึ้นกับเราแม้ว่าเราจะตกอยู่ในความยากลำบากและวิกฤติของความเชื่อขนาดใดก็ตาม
- ท่าทีแห่งการคืนดีกัน นี่เป็นเครื่องหมายประการหนึ่งของผู้ที่มีสันติสุขในจิตใจและผู้ที่ได้รับ “พระจิตเจ้า”

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

พฤติกรรมของ “ความไม่เชื่อ” และ “ความสงสัย” อย่างโทมัสมีมากมาย และพระองค์เองทรงริเริ่มหลายครั้งที่จะทำให้คนนั้นมา “เชื่อ” และ “หายสงสัย” อย่างโทมัสก็มีมากมายเช่นเดียวกัน จุดสัมพันธ์ภาพที่เกิดขึ้นระหว่าง “ฉัน” กับ “พระ” ก็คือ “การริเริ่ม” ของพระ และ “การตอบสนอง” ของเราตามการริเริ่มนั้น เรามีสิทธิเสมอที่จะตอบยืนยันว่า “ไม่เชื่อ” หากว่าเราดื้อและไม่ยอมรับ แต่หวังว่าจะไม่เป็นเช่นนั้น

ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ง่ายที่เราจะเป็นประจักษ์พยานยืนยันความเชื่อในปัจจุบัน แต่จะไม่ยากสำหรับคนที่มิจิตสำนึกว่าพระองค์ทรงประทับอยู่ท่ามกลางเรามนุษย์ เพราะในท่ามกลางความยากลำบาก เรามีพระองค์อยู่เคียงข้างเสมอ ขอให้มิกำลังใจและกล้าพอที่จะยืนยันความเชื่อนี้

มิติหนึ่งที่ขาดเสียมิได้คือ มิติของคำว่า “เรา” ไม่ใช่ “ฉัน” เป็นมิติหมายถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในความเชื่อและในสายสัมพันธ์อันเดียวกัน กับองค์พระเยซูเจ้า

อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลปัสกา

พระเยซูเจ้ามีความหมายอะไรสำหรับคริสตชน

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้าทรงกลับคืนชีพและทรง

สำแดงพระเมตตาแก่ปวงชน

ท่าทีคริสตชน : รัก-รู้จัก-เชื่อฟังพระองค์และให้อภัยกันมากขึ้น

การดำเนินชีวิต : เป็นพยานและแบ่งปันประสบการณ์กับพระองค์

บทนำ

พระคริสตเจ้าผู้กลับคืนพระชนม์ชีพ กลับมาหาศิษย์ของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง ครั้งนี้เป็น การพบปะกันที่ชายทะเลสาบทิเบริอัส ในคืนวันที่พวกศิษย์ออกไปจับปลาแต่จับไม่ได้ โดย ในการพบปะกันครั้งนี้ การจับปลาถูกนำไปสัมพันธ์กับการแต่งตั้งเปโตรเป็นผู้ดูแล ประชากรใหม่ในนามของพระองค์ “จงดูแลลูกแกะของเรา”

ในวันนี้ เราที่มาชุมนุมกันเพื่อระลึกถึงการบูชาของพระเยซูเจ้าและขอบพระคุณพระบิดา สำหรับความรอดพ้นที่เกิดขึ้นในการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพ เราจึงมี โอกาสได้สัมผัสกับพระองค์ผู้กลับคืนพระชนม์ชีพในตัวบุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ดูแลประชากรใหม่ ผู้ดูแลเอาใจใส่ประชากรด้วยคำสอนและแบบอย่างของชีวิต

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	กจ 5: 27-32, 40-41	ความเชื่อของประชากรชาวอิสราเอล
เพลงสดุดี	สดด 30	ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าขอเทิดพระเกียรติพระองค์ เพราะพระองค์ทรงอุ้มชูข้าพเจ้า
บทอ่านที่ 2	วว 5 : 11-14	แกะที่ได้ถูกพลีบูชา สมควรได้รับอำนาจและความมั่งคั่ง
พระวรสาร	ลก 4 : 1-13	พระเยซูเจ้าเสด็จมาทรงหยิบปังยื่นให้พวกเขา ทรงให้ปลาแก่พวกเขา

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

แรกที่เดียวบรรดาศิษย์รู้สึกท้อแท้และเศร้าโศก แม้กระทั่งจะจับปลาก็ยังหาจับไม่ได้ แต่หลังจากมีประสบการณ์ว่าพระอาจารย์ยังมีชีวิตอยู่ พวกเขาเล่าให้คนอื่นฟัง และหลังจากการปรากฏครั้งสุดท้ายของพระองค์ พวกเขาแย่งปันประสบการณ์แก่กันและกันอยู่ โดยต่างเล่าให้กันฟังว่า พระองค์มีความหมายอะไรสำหรับพวกเขา

1.1 บรรดาอัครสาวกจำพระองค์ได้ในการประทวนอาหารแก่พวกเขา

พระองค์ทรงกลับคืนชีพ เป็นองค์แห่งปัสกา บรรดาศิษย์ได้พบว่า พระเยซูเจ้ายังมีชีวิตอยู่ หลังจากสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พวกเขาได้แบ่งปันความยินดีของพวกเขากับผู้อื่น ความตายของพระองค์ไม่ได้เป็นความพ่ายแพ้ แต่เป็นชัยชนะ และในความเป็นจริง พระองค์สื่อสารเกี่ยวกับอนาคตที่ดีกว่า และเนื่องจากว่าพระองค์ยังมีชีวิตอยู่ สารของพระองค์เกี่ยวกับการเป็นทุกข์ถึงบาปและการให้อภัยมีผลเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ผู้มีอำนาจในสมัยนั้นสั่งให้บรรดาศิษย์เลิกพูดเกี่ยวกับชายคนนี้ แต่เมื่อเปี่ยมด้วยพระจิตของพระองค์ พวกเขาไม่ได้เชื่อฟัง

เราเชื่อมั่นเช่นเดียวกันเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าและจุดยืนของพระองค์จนถึงขนาดแบ่งปันประสบการณ์ของเราอย่างเป็นธรรมชาติด้วยถ้อยคำและแบบอย่างหรือ

พิธีกรรมวันนี้ในบทเพลงสดุดีมีเนื้อความขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า เราสามารถใช้เพลงสดุดีบทนี้เช่นกันเพื่อขอบคุณพระเจ้าสำหรับการที่ทรงช่วยเราพร้อมกับพระคริสตเจ้า เรามีความเชื่อว่า เราจะไม่ต้องลงไปยังดินแดนแห่งความตาย แต่จะมีชีวิตนิรันดร์

1.2 พระเยซูเจ้ายังทรงประทับอยู่ต่อไปท่ามกลางประชากรโดยทางผู้แทนของพระองค์

พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้ให้อภัยและเมตตากรุณา จากหนังสือกิจการอัครสาวกของบทอ่านในวันนี้ เปโตรและบรรดาอัครสาวกต่างเป็นพยานยืนยันถึงพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนชีพ “พระเจ้าทรงยกย่องพระองค์ไว้ ณ เบื้องขวา...เพื่อให้อิสราเอลกลับใจและรับการอภัยบาป” พระเยซูเจ้าทรงอภัยมนุษย์ตลอดเวลา พระองค์เคยตรัสว่า “ท่านจงยกโทษเจ็ดคุณเจ็ดสิบครั้ง” ก่อนที่พระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระองค์ทรงให้อภัยผู้ที่จับพระองค์มาตรึงกางเขน “พระบิดาเจ้าข้า โปรดยกโทษพวกเขาเถิด เพราะพวกเขาไม่ทราบว่าได้อะไร”

พระเยซูเจ้าทรงพระอนุภาพ ในหนังสือวิวรณ์ ได้กล่าวว่า “คำสดุดี เกียรติ พระสิริ รุ่งโรจน์และอำนาจจะมีแต่พระผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่งและแต่ลูกแกะตลอดไปเป็นนิตย์” “ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง” คือ พระเจ้า และ “ลูกแกะ” คือ พระเยซูคริสต์เจ้า

พระองค์ทรงให้เกียรติแก่พวกเราในการติดตามพระองค์ แม้ว่าพระองค์จะถามเปโตรถึง สามครั้ง ทุกครั้งพระองค์จะมอบภารกิจให้ และมอบเกียรติอันยิ่งใหญ่กับเปโตร คือ “ตาม เรามาเถิด”

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

ในวันนี้ ควรเน้นถึงบุคลิกภาพขององค์พระเยซูเจ้าซึ่งเราแต่ละคนสามารถสัมผัสและรับรู้ ได้ โดยการตั้งคำถามตัวเราแต่ละคนว่า พระเยซูเจ้าเป็นใครสำหรับเรา มีความหมายอะไร สำหรับเรา พระวาจาในวันนี้ พอที่จะตอบได้ถึงคำถามเหล่านี้ แต่คำตอบไม่ได้อยู่ที่เนื้อหา แต่อยู่ที่ความลึกซึ้งซึ่งแต่ละคนได้สัมผัสกับพระเยซูเจ้าในชีวิตจริงมากกว่า

- บรรยากาศควรเป็นการขอบพระคุณที่พระองค์ทรงแบ่งปันความดีของพระองค์ให้ รู้จัก นอกจากนี้ควรเป็นบรรยากาศของการแบ่งปันประสบการณ์แห่งการสัมผัส กับพระคริสต์ของกันและกัน การแบ่งปันช่วยให้เราเข้าใจ ยอมรับ และลึกซึ้งใน ประสบการณ์ความเชื่อที่มีอยู่แล้วให้ลึกซึ้งมากขึ้น อีกทั้งยังเป็น “ก้าวไปด้วยกัน” ในหนทาง ความจริงและชีวิตที่ได้รับ การแบ่งปันอาจจะเกิดขึ้นตอนใดตอนหนึ่งที่ เหมาะสมของมิสซา หรือควรแนะนำว่าเราควรเป็น “ผู้แบ่งปัน” ชีวิตพระคริสต์ ให้กับสมาชิกในครอบครัว เพื่อนๆ ผู้ร่วมงาน และทุกคนที่เข้ามาพบเรา
- บรรยากาศที่เกิดขึ้นนี้ น่าจะเป็นบรรยากาศของการที่พระเยซูเจ้าทรงรับประทาน อาหารกับบรรดาศิษย์ คนที่รับประทานอาหารกัน ย่อมเป็นมิตรกันมากกว่าเป็น ศัตรู เป็นเครื่องหมายของการอยู่ร่วมกัน แบ่งปันกันฉันพี่น้องฉันน้อง เช่นเดียวกันกับ การที่มาชุมนุมกันอยู่ ณ ที่นี้ เราร่วมมือกันในงานเลี้ยงบูชา ขอบพระคุณที่พระองค์ทรงถวายตัวพระองค์เองเพื่อมนุษย์ เราอยู่ร่วมกัน แบ่งปัน ความรัก ความเอาใจใส่กันอันเป็นบุคลิกภาพของพระเยซูเจ้าซึ่งเราสามารถสัมผัสได้ใน เพื่อนมนุษย์ที่มาร่วมกัน

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- ควรเริ่มต้นด้วยคำกล่าวสั้นๆ ถึงหัวข้อการฉลองในวันนี้

อาจจะกล่าวถึงตอนหนึ่งที่สำคัญของพระวาจาเป็นการเชิญชวนให้สำนึกถึงความบกพร่อง ความผิด เช่น คำถามที่พระเยซูเจ้าถามเปโตรว่า “รักเราไหม” เรียกร้องให้ทุกคนต้องตอบในชีวิตเช่นเดียวกัน นั่นคือ การกระทำของเราในชีวิต “เหมาะสมและชอบยิ่งนัก” หรือเปล่าที่จะตอบพระองค์ว่า “รัก พระเจ้าข้า”

ภาควจนพิธีกรรม

- มีบทนำเพื่อเสนอภาพรวมของพระวาจา เพื่อดึงความสนใจเขาสู่พระวาจา
- บทอัลเลลูยา ควรอ่านบทอัลเลลูยาด้วยเพราะมีความหมายสอดคล้องกับจุดหมายของพิธีกรรมในวันนี้
- บทเทศน์ ควรเป็นการแบ่งปันบุคลิกภาพของพระเยซูเจ้าที่ปรากฏในพระวรสาร และเชื่อมโยงกับบุคลิกภาพที่ดีของกันและกันแก่กัน ตัวอย่างเช่นพระองค์ทรงให้อภัย ดูซิว่า พวกเราให้อภัยอย่างไร เหมือนกับที่พระองค์ให้อภัยใหม่ ทำอย่างไรจึงให้อภัยได้เหมือนพระองค์ เป็นไปได้ไหม

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ใช้บทนำขอบพระคุณแบบที่ 3 ซึ่งพูดถึงพระคริสตเจ้า ทรงดำรงชีพและอ่อนน้อมแทนเรา มีตอนหนึ่งที่กล่าวว่า “แม้ถูกประหารแล้ว ก็ยังดำรงชีพอยู่”

ปิดพิธี

- จบลงด้วย “จงไปสนองพระโองการของพระเจ้าเถิด” พระโองการของพระเจ้าคือ “จงทำดังนี้เพื่อเราเถิด” “ทำดังนี้” หมายถึง “ทำสิ่งที่พระองค์ทรงทำ” ดังนั้น ถ้าท่านคิดว่า ในสายตาแห่งความเชื่อของท่าน พระเยซูคือ ผู้ให้อภัย ดังนั้น ท่านจงอภัยผู้อื่นเช่นเดียวกัน

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

3.1 ทำที่ของคริสตชน

วันนี้ เราฉลองพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนชีพและแสดงพระเมตตาของพระองค์ พระเมตตาของพระองค์ปรากฏแก่พวกเราในรูปแบบต่างๆ ดังนั้น ทำที่ของเราควรเป็นท่าที่ดังต่อไปนี้

1. ท่าที่แห่งการยอมรับพระองค์ รวมทั้งคำสอนและพฤติกรรมของพระองค์ การยอมรับจะนำมาซึ่งการมองพระองค์ในแง่ดี สร้างสรรค์ และมีผลต่อความเจริญเติบโตของชีวิตภายใน
2. ท่าที่แห่งการให้อภัย เมตตา และรัก อันเป็นท่าที่ของพระเยซูเจ้าที่มีต่อเราแต่ละคน หากเราทำเช่นนี้ เท่ากับกตัญญูรู้คุณต่อพระ หากเราทำตรงกันข้ามเท่ากับเราเนรคุณพระองค์ จิตสำนึกที่ควรในการร่วมฉลองบูชาขอบพระคุณในวันนี้ คือ อภัย เมตตา รัก ตามแบบฉบับของพระคริสตเจ้า
3. ท่าที่การตอบสนองกระแสน้ำที่ติดตามพระองค์ “จงตามเรามาเถิด” ยังเป็นคำเชื้อเชิญของพระที่มีต่อเราแต่ละคน “ตาม” หมายถึง
 - การยึดคำสอน พระวาจาของพระองค์เป็นแนวปฏิบัติ
 - การเลียนแบบฉบับของพระองค์
 - การให้พระองค์นำหน้าชีวิตของเรา

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที่)

พิธีกรรมในวันนี้ต้องการชี้ให้เห็นว่า พระเยซูผู้กลับคืนชีพพระชนมชีพมีความหมายอะไรต่อศิษย์ ซึ่งเป็นการมองจากทัศนะของนักบุญยอห์นซึ่งเป็นผู้ถ่ายทอด และในเวลาเดียวกันพระองค์มีความหมายอะไรสำหรับเรา พระเยซูเจ้าอยู่กับเราเสมอ แม้ว่าบ่อยครั้ง เราเป็นเหมือนกับศิษย์ของพระองค์ ที่จำพระองค์ไม่ได้

การรับประทานอาหารเป็นเครื่องหมายของการอยู่ด้วยกัน ผู้เขียนบรรยายว่าระหว่างรับประทานอาหาร เปโตรได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับพระเมตตาของพระองค์ เมื่อเราอยู่ในพิธีการบูชาขอบพระคุณกับพระเยซูเจ้า เราควรมีท่าที่และบุคลิกภาพเช่นเดียวกับพระเยซูเจ้า ควรจะรู้จักและรักพระองค์มากยิ่งขึ้น

อาทิตยที่ 4 เทศกาลปัสกา

เราทุกคนเป็นประชากรของพระองค์

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้าทรงเป็นแสงสว่างของ
นานาชาติและเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี

ท่าทีคริสตชน : เราเป็นประชากรของพระองค์

การดำเนินชีวิต : เชื่อมมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้าดำเนินชีวิตเป็นประชากรที่
ดี และเดินในหนทางแห่งแสงสว่างของพระองค์

บทนำ

อาทิตยนี้พิธีบูชาขอบพระคุณเตือนใจคริสตชนให้รับบทบาทการเป็นประชากรของพระเจ้า เพราะหลังจากการกลับคืนพระชนมชีพแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าได้แสดงบทบาทชัดเจนในการส่องแสงสว่างส่องนานาชาติ และเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี เพราะทรงรู้จักฝูงแกะของพระองค์ และแกะเหล่านั้นก็รู้จักพระองค์เช่นเดียวกัน พิธีกรรมในวันนี้จึงควรแสดงให้เห็นภาพความรัก ความห่วงใยของพระองค์ และให้เห็นภาพการตอบสนองของคริสตชนในการเป็นประชากรที่ดีสืบไป

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	กจ 13 : 14, 43-52	เราจึงหันหน้าเข้าหาคนต่างศาสนา
เพลงสดุดี	สดด 100	เราเป็นชนชาติของพระองค์ เป็นแกะแห่งฝูง หญ้าของพระองค์
บทอ่านที่ 2	วว 7:9, 14-17	พระเจ้าจะกลับเป็นผู้เลี้ยงแกะ และจะนำพวก แกะไปยังธารน้ำแห่งชีวิต
พระวรสาร	ยน 10 : 27-30	เราจะให้ชีวิตนิรันดรแก่ลูกแกะของเรา

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสตเจ้าเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี

พระวาจาของพระเจ้าจากบทพระวรสารนักบุญยอห์น และหนังสือวิวรณ์ ได้ทำให้เราเห็นชัดเจนถึง บทบาทขององค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะ “ผู้เลี้ยงแกะ” ซึ่งมีความสอดคล้องกับการประกอบอาชีพของชุมชนชาวอิสราเอล ซึ่งทำเกษตรกรรม รวมทั้งเลี้ยงฝูงปศุสัตว์อย่างมากมาย ลักษณะของแกะเป็นสัตว์ที่มีความเชื่อ มีความเชื่อผู้นำหรือจำฝูงและดำเนินชีวิตเป็นกลุ่มๆ พระเยซูเจ้าเปรียบได้กับผู้เลี้ยงแกะ เพราะแกะจะมักคั่นและชินกับผู้เลี้ยง คริสตชนก็เช่นกันเปรียบได้กับแกะที่นับนอบเชื่อฟังผู้เลี้ยงอย่างดี

ในหนังสือวิวรณ์ภาพนิมิตที่ผู้เขียนบรรยายถึงการที่พระเจ้าประทับบนพระที่นั่ง โดยใช้ภาพของ “ผู้เลี้ยงแกะ” ที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำคอยดูแลฝูงแกะไปยังแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ เพื่อให้แกะเหล่านั้นอยู่รอดปลอดภัย

ชีวิตคริสตชนจึงเปรียบได้กับแกะที่รู้จักและฟังเสียงของผู้เลี้ยงตลอดเวลา ทำให้คริสตชนไม่เดินหลงทาง สามารถดำรงตนอยู่ในความดีตลอดไป

1.2 พระคริสตเจ้าเป็นแสงสว่างส่องนานาชาติ

พระวาจาของพระเจ้าในหนังสือกิจการอัครสาวก ทำให้เราเห็นชัดว่ามีเชื้อชาติยิวเท่านั้นที่มีส่วนในแผนการณ์แห่งความรอด แต่เป็นชนทุกชาติที่เข้ามามีบทบาท เป็น “ชนชาติของพระองค์ เป็นแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์”

การนำชาติของเปาโลและบารนาบัส ไปเผยแพร่ยังที่ต่างๆ ภายในอิสราเอลมีทั้งประสบความสำเร็จ มีทั้งถูกต่อต้านขณะเดียวกัน ด้วยความเชื่อมั่นในพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการทรงนำของพระจิตทำให้บรรดาศิษย์หันไปหาคนต่างชาติตามพระบัญชาของพระเจ้าที่ว่า “เราได้ตั้งเจ้าให้เป็นความสว่างของบรรดาคนต่างชาติ เพื่อเจ้าจะได้เป็นเหตุให้คนทั้งหลายได้รอดไปจนสุดปลายแผ่นดิน

ดังนั้นบทบาทของพระคริสตเจ้าจึงเป็น “แสงสว่าง” ที่มีชี้นำพาเฉพาะกลุ่มชนอิสราเอล แต่ทรงเป็นแสงสว่างแก่ชนทุกชาติ

คริสตชนจึงควรตระหนักถึงการเป็นชุมชน การเป็นประชากรใหม่ที่พร้อมใจกว้าง เปิดรับชนทุกชาติทุกภาษาให้เข้ามาเป็นหนึ่งเดียวกัน และการเป็นหนึ่งเดียวที่ผูกสัมพันธ์ระหว่างพระบิดา พระบุตร และพระจิตเจ้า

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

อาทิตยนี้ พิธีกรรมได้แสดงออกในภาควจนพิธีกรรมของบทอ่านทั้ง 3 บท ที่สะท้อนพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าว่า พระองค์เป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี และเป็นองค์ความสว่างส่องนานาชาติ การจัดเตรียมพิธีจึงควรสอดคล้องกับ 2 พระธรรมล้ำลึกนี้ โดยขยายไปถึงการจัดตั้งประชากรของพระเจ้าเป็นประชากรใหม่ ที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนเลี้ยงแกะ และประชากรใหม่นี้เกิดจากการที่พระคริสตเจ้าซึ่งเป็นองค์ความสว่างได้ชี้แนะโดยการดำเนินงานของพระจิตเจ้า

ผู้จัดเตรียมควรจัดบอร์ดหรือประชาสัมพันธ์ให้คริสตชนได้เห็นภาพดังกล่าวนี้ เป็นการปูพื้นฐานความเข้าใจให้มากขึ้น

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บนพระแท่นและที่ใกล้เคียง ควรจัดเตรียมเทียนซึ่งหมายถึง แสงสว่าง (เทียนบนพระแท่นไม่จุด ยกเว้นเทียนปัสกา) เมื่อพระสงฆ์ไปถึงพระแท่นแล้ว พระสงฆ์จะเป็นผู้จุดเทียนบนพระแท่น เพื่อสื่อความหมายเรื่องพระคริสตเจ้าเป็นองค์ความสว่าง

ภาควจนพิธีกรรม

- ผู้อ่านพระวาจาของพระเจ้าควรให้ความสำคัญเรื่องแสงสว่างแห่งปัสกาโดยการเดินช้าๆ เคารพพระแท่น และอาจเสริมโดยการเดินค้ำบเทียนปัสกาที่จุดไว้ในตำแหน่งที่ชัดเจน บทเพลงสดุดีที่ 100 ควรจะใช้แบบขับร้อง เพราะเป็นเพลงที่ทุกคนรู้จักดีแล้ว บทเทศน์ของประธานในพิธี ควรเน้นความหมายถึงแสงสว่างและความเป็นผู้นำของพระองค์ ในการสร้างสรรค์ประชากรใหม่ ที่มีใช้แค่ผู้เลี้ยงแกะในปาเลสไตน์ แต่เน้นถึงประชากรใหม่ที่ประกอบไปด้วยชนทุกชาติ ทุกภาษา สำหรับบทภาวนาของมวลชนควรเพิ่มข้อที่ให้ความสำคัญกับผู้ที่ยับถือนศาสนาที่แตกต่างกับเรา เพื่อให้เกิดสันติและมีแนวทางสร้างความเป็นหนึ่งเดียวในความต่างนั้น

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- เริ่มตั้งแต่การแห่ของถวาย ควรให้เกียรติกับคนต่างศาสนาที่มาร่วมในพิธีกรรม ซึ่งอาจจะมาพร้อมครอบครัวที่ต่างคนต่างคนต่างถือ ให้ได้รับส่วนในการแห่ของถวาย และควรสนับสนุนวิธีการดังกล่าวในทุกๆ สัปดาห์ หลังจากการฉลองในวันนี้แล้ว
- บทบาทประธานในพิธีควรเลือก บทนำขอบพระคุณที่เน้นองค์พระเยซูเจ้าองค์ความสว่างและผู้อภิบาลที่ดี เพื่อให้สอดคล้องกับพระวาจาในวันนี้ สำหรับนักขับร้องในภาคนี้ ควรให้ความสำคัญในบทเพลงข้าแต่พระบิดา ที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของทุกคน และบทเพลงลูกแกะพระเจ้า ซึ่งเน้นความหมายของการเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดีที่ยอมพลีชีวิตเพื่อลูกแกะของตน

ปิดพิธี

- เพื่อให้สื่อความหมายการดูแลของผู้เลี้ยง และการมอบน้อมเชื่อฟังของฝูงแกะ พระสงฆ์อาจจะอยู่ขับร้องและอยู่ภาวนากับสัตบุรุษ หลังจากนั้นมีการเชิญชวนสัตบุรุษแห่ออกนอกวัดอย่างสวยงาม โดยพระสงฆ์จะถึงเทียนแห่งความสว่างนำหน้าคริสตชนเป็นการจบพิธี

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

3.1 ท่าทีของคริสตชน

คริสตชนควรยอมรับว่าหลายครั้งเราตกอยู่ในความมืดมิดที่เราจะหาแสงสว่าง ควรมีความอ่อนน้อมต่อผู้อภิบาลที่เป็นผู้นำแห่งความเชื่อเหมือนแกะที่วางใจต่อผู้เลี้ยง และที่สำคัญคริสตชนควรมีใจเปิดกว้างยอมรับความเป็นหนึ่งเดียวที่แตกต่างกันระหว่างศาสนา (Unity in Diversity) ยอมรับว่าทุกศาสนาก็มีความดีงาม และเราต้องเคารพซึ่งกันและกัน

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

- คริสตชนควรร่วมมือกับพระสงฆ์ที่วัดแสวงหาแสงสว่าง และเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับวัดหรือทำงานร่วมกับสภาอภิบาลวัดของตน
- คริสตชนควรแสดงออกถึงความรักต่อคนต่างศาสนา โดยเน้นสามัคคีธรรม ที่ต่างคนต่างถือให้เกียรติพวกเขาในการมาร่วมพิธีกรรม และส่งเสริมพวกเขาให้มีส่วนร่วมใน

พิธีบางอย่าง เช่น แห่ของถวาย (ซึ่งสามารถทำได้) หรือเชิญชวนให้เขามาชุมนุม
พูดคุยกับกลุ่มคริสตชน โดยไม่ทำให้เขาเกิดรู้สึกว่าเป็นคนละพวกกับเรา

อาทิตยที่ 5 เทศกาลปัสกา

พระผู้ทรงกลับคืนชีพ ประทานพระบัญญัติแห่งความรัก

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างแห่งความรัก

ท่าทีคริสตชน : ขอบคุณและเลียนแบบความรักของพระองค์

การดำเนินชีวิต : สนับสนุน รักและห่วงใย

บทนำ

ในอาทิตยนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานบัญญัติใหม่แก่ประชากรของพระองค์ คือ บัญญัติแห่งความรัก ให้ประชากรของพระองค์รักกันและกัน มีพระเยซูเจ้าเป็นแบบอย่างแห่งความรัก โดยที่ประชากรของพระองค์ต้องฟันฝ่าความทุกข์ยากต่างๆ เพื่อจะก้าวเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าได้ คริสตชนจึงต้องมีความรักและความห่วงใยต่อกันและกันอย่างสม่ำเสมอ

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	กจ 14: 21-27	พวกเราจำต้องฟันฝ่าความทุกข์ยากเพื่อจะเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า
เพลงสดุดี	สดด 145	พระเจ้าทรงรักมั่นคง ทรงพิโรธช้า และมีจิตเมตตา
บทอ่านที่ 2	วว 21 : 1-5ก	พระเจ้าพำนักอยู่กับประชากรของพระองค์ในฟ้าใหม่และแผ่นดินใหม่
พระวรสาร	ยน 13: 31-33ก, 34-35	เราให้บัญญัติใหม่แก่พวกท่าน ให้พวกท่านรักกันและกัน

1. พระธรรมล้ำลึกของคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างแห่งความรัก

“ความรัก” เป็นบัญญัติใหม่ที่แตกต่างจากบัญญัติเก่าๆ มิใช่ระบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน และมีใช้กฎหมายแบบบัญญัติของโมเสส แต่ความรักเป็นสิ่งใหม่สำหรับทุกคนเวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงมอบชีวิตเป็น “แบบอย่าง” เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันถึงความรักของพระองค์ โดยพระองค์ยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน จากความรักที่เผยให้เห็นพระองค์ ทรงปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนได้ปฏิบัติอย่างที่พระองค์ทรงกระทำ

ในบท สดต 145 เราได้เห็นความรักของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิมว่า พระเจ้าทรงรักมั่นคง ทรงพิโรธซ้ำ และเปี่ยมด้วยความเมตตา ทรงดีต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ในบทสดุดีดังกล่าวได้เน้นย้ำว่า เพราะความรักของพระองค์ซึ่งเปรียบเหมือนพระมหากษัตริย์ที่คืนนั้น ทำให้ประชากรและอาณาจักรของพระองค์มีความมั่นคงสืบไป

1.2 พระเยซูเจ้าบุตรแห่งมนุษย์ได้รับเกียรติเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรของพระเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้รับเกียรติเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรพระเจ้า ผู้เขียนหนังสือวิวรณ์ได้ใช้ภาษาภาพนิมิตถึงอาณาจักรของพระเจ้าว่าเป็น “ฟ้าใหม่และแผ่นดินใหม่” เป็น “นครศักดิ์สิทธิ์ เยรูซาเล็มใหม่” กล่าวคือในอาณาจักรนี้ ประชากรของพระเจ้าทุกคนสามารถพบกับพระองค์ได้ สิ่งใหม่ๆ เหล่านี้เริ่มต้นในชีวิตของเราในฐานะที่เป็นคริสตชน และจะกลับเป็นความจริงอย่างสมบูรณ์ในภายหลัง

ในขณะที่พระคริสตเจ้าไม่ได้ประทับอยู่ในอาณาจักรในลักษณะที่เราแลเห็นได้ด้วยตา แต่เราทุกคนกำลังรอคอยการกลับมาของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง และเป็นการกลับมาครอบครองในอาณาจักรของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์

1.3 พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างของการฟื้นฟูความทุกข์ยาก

นักบุญเปาโลและบาร์นาบัส (ในบทอ่านที่ 1) ได้ให้กำลังใจบรรดาคริสตชนให้มีความมั่นใจอยู่ในความเชื่อ โดยเน้นว่า “คริสตชนจำต้องฟื้นฟูความทุกข์ยากเป็นอันมาก จึงจะเข้าอาณาจักรของพระเจ้าได้” โดยที่ท่านทั้งสองได้ใช้วิธีการแต่งตั้งผู้อาวุโสในกลุ่มคริสตชน และได้ใช้วิธีการภาวนาอธิษฐานพร้อมกับการจำศีลอดอาหาร ซึ่งเป็ฯแนวทางที่พระ คริสตเจ้าได้ทรงเคยปฏิบัติมาจากแบบอย่างและการประทับอยู่ของพระองค์ พระองค์จะทรงเซ็ดน้ำตาทุกหยดออกไปจากดวงตาของเขา ความเจ็บปวด ความทุกข์ ความตาย ก็จะมาผ่านไป เพราะพระเจ้าจะทรงกระทำสิ่งใหม่ ชีวิตใหม่สำหรับทุกคน แต่ทว่าระหว่างรอคอย

กลับมาของพระองค์ คริสตชนทุกคนต้องสนับสนุนกันและกัน ด้วยความรักและความห่วงใยซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่ความสุขถาวรในอาณาจักรของพระเจ้า

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองในวันนี้ จึงควรให้ความสนใจถึงการที่พระเยซูเจ้าผู้เป็นแบบอย่างแห่งความรัก ด้วยการฟื้นฟูความทุกข์ยาก เพื่อจะได้รับเกียรติการเป็นกษัตริย์ในอาณาจักรของพระเจ้า จึงจำเป็นที่จะให้ผู้มาร่วมพิธีสามารถเข้าใจบทบาทของแต่ละคนว่า พวกเขาควรดำเนินชีวิตในความรัก ตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า ขณะเดียวกันกลุ่มพิธีกรรมของวัดควรติดบอร์ดหรือถ้อยคำที่มุ่งเน้นให้ผู้อ่านที่เป่าคริสตชนและคนต่างศาสนาได้รับรู้ด้วย

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทเพลงเริ่มพิธีและขบวนแห่ของประธานควรสร้างบรรยากาศ ให้เห็นถึงความเป็นกษัตริย์ของพระคริสตเจ้าที่ทรงเข้าครอบครองในอาณาจักรของพระองค์
- การทักทายของประธานในพิธีควรเชื้อเชิญสัตบุรุษให้ขอบคุณแบบฉบับของพระคริสตเจ้า และเลียนแบบความรักของพระองค์

ภาควจนพิธีกรรม

- พระวาจาของพระเจ้าที่ผู้อ่านจะอ่านทั้ง 2 บท ควรได้รับการสรุปสั้นๆ จากพิธีกร หรือตัวผู้อ่านเอง โดยเน้นบทบาทของพระเยซูเจ้าผู้จะพำนักอยู่ในอาณาจักรพระเจ้า พร้อมกับประชากรของพระองค์
- บทเพลงที่ใช้สลับบทสดุดี อาจเลือกใช้ “พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความอ่อนหวาน และเมตตาสงสาร” หรือถ้าหากใช้บทเพลงยาวๆ แทน ควรเลือกเพลงที่มีความหมายถึงเรื่องความรักของพระคริสตเจ้า
- บทเพลงอัลเลลูยา ควรเลือกเพลง “อัลเลลูยา นานาชาติ” เป็นการเน้นย้ำเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า ที่ครอบคลุมถึงมนุษย์ทุกคน
- บทเทศน์ของพระสงฆ์ ควรขยายความเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า เพื่อเป็นการเปิดประตูความเชื่อให้คนต่างศาสนา

ได้รับรู้ เพราะอาจจะมีคริสตชนที่แต่งงานกับคนต่างศาสนา คริสตชนที่เพิ่งได้รับศีลล้างบาป เข้าร่วมในพิธีกรรมดังกล่าว

- บทภาวนาของมวลชน ผู้จัดเตรียมพิธีกรรมควรตรวจสอบและปรับปรุงคำอ้อนวอนนี้ โดยให้เน้นคำภาวนาพิเศษ 1) สำหรับคนต่างศาสนา ให้เข้ามาสู่อาณาจักรพระเจ้า 2) สำหรับผู้มีความเชื่อต้องอดทนฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อจะได้เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าได้

ภาควิชาขอบพระคุณ

- เช่นเดียวกับทุกอาทิตย์ของเทศกาลปัสกา ซึ่งพระสงฆ์ผู้เป็นประธานได้เลือกบทเริ่มขอบพระคุณ และบทเสกศีลที่เหมาะสมกับเทศกาลนี้
- พระสงฆ์ควรเกริ่นก่อนที่จะอ่านบทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย โดยเน้นคำว่า “พระอาณาจักรจงมาถึง” ให้สัตบุรุษเตรียมความพร้อมและสามารถสวดบทดังกล่าวด้วยความสำนึกอย่างแท้จริง

ปิดพิธี

- พระสงฆ์ผู้เป็นประธานควรเสริมสั้นๆ “พิธีบูชาขอบพระคุณสิ้นสุดลงแล้ว จงดำเนินชีวิตตามแบบอย่างแห่งความรักของพระคริสตเจ้า ตามที่ท่านได้รับฟังในวันนี้เถิด”

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

3.1 ท่าทีของคริสตชน

คริสตชนจึงต้องขอบคุณแบบอย่างของพระคริสตเจ้า โดยพยายามเลียนแบบความรักของพระองค์ คริสตชนควรเปลี่ยนแปลงท่าทีที่จะต้อนรับบุคคลที่ต่างศาสนากับเรา ยอมรับว่าอาณาจักรของพระเจ้ากว้างกว่าพระศาสนจักรที่เราเป็นอยู่ในขณะนี้ คริสตชนยังได้เสริมแรงใจเมื่อเห็นแบบอย่างขององค์พระคริสตเจ้าที่ทรงพบกับความยากลำบากเพื่อประกาศอาณาจักรของพระองค์

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

คริสตชนจึงต้องรอคอย และการรอดดังกล่าวจำเป็นต้องมีความเชื่อมั่นอย่างไม่สั่นคลอน โดยให้สนับสนุน มีความรักห่วงใยกัน

คริสตชนต้องรู้จักไปเยี่ยมเยียนบุคคลที่เขาท้อแท้ในชีวิต โดยเฉพาะคนที่เขารู้สึกว่า “ทำดีแล้วไม่ได้ดี”

คริสตชนต้องเปิดใจ ต้อนรับและเป็นมิตรกับเพื่อนต่างศาสนา พยายามคบค้าสมาคมด้วยท่าทีแห่งความรักและความเป็นมิตรอย่างแท้จริง

อาทิตยที่ 6 เทศกาลปัสกา

ประชากรใหม่ภายใต้การนำของพระจิตเจ้า

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระจิตเจ้าที่องค์พระบิดาส่งมาในนามของ
พระเยซู

ท่าทีคริสตชน : ร่วมฟื้นฟูพระศาสนจักรด้วยการนำของพระจิตเจ้า

การดำเนินชีวิต : จิตใจที่เปิดกว้าง รักเคารพคนทุกชาติ ภาษา

บทนำ

อาทิตยนี้เป็นสัปดาห์ที่พระศาสนจักร มีความประสงค์เชื่อมโยงบทบาทของพระเยซูเจ้ากับองค์พระจิตเจ้า เพราะว่าสัปดาห์ต่อไปเป็นการสมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ ยิ่งทำให้ภาพ “พระศาสนจักร” ซึ่งพระเยซูเจ้าสถาปนาขึ้นต้องได้รับการฟื้นฟูโดยการนำของพระจิตเจ้า สถาบันดังกล่าวซึ่งได้รับการสืบต่อกันมาจากความคิดเดิมของลัทธิยิวแล้วนั้น ได้รับการต่อเนื่องมาสู่องค์พระผู้เป็นเจ้า และจะได้รับการฟื้นฟูต่อไปอาศัยองค์พระจิตเจ้า

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	กจ 15: 1-2, 22-29	พระจิตเจ้าเป็นผู้ชี้แนะการแก้ปัญหาต่างๆ
เพลงสดุดี	สดด 67	นานาชาติ ได้รับพระเมตตาของพระองค์
บทอ่านที่ 2	วว 21 : 10-14, 22-23	การประทับอยู่ของพระเจ้าในพระอาณาจักร
พระวรสาร	ยน 14: 23-29	พระจิตเจ้าจะทำให้เราระลึกถึงคำที่พระเยซูเจ้าได้ตรัสไว้

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสต์เจ้าผู้สถาปนาสถาบันพระศาสนจักร

พระเยซูเจ้าเป็นผู้จัดตั้งพระศาสนจักร โดยทรงมอบให้อัครสาวก และผู้สืบตำแหน่งต่อมา เป็นผู้ดำเนินการต่อไป โดยพระองค์เองได้สถาปนาพระศาสนจักรด้วยความประนีประนอม ต่อธรรมประเพณีของชาวยิว เพราะพระเยซูเจ้าตรัสว่า พระองค์ไม่ได้มาเพื่อทำลาย บทบัญญัติและประกาศก (มก 5,17) ขณะเดียวกันเมื่อศาสนาได้เป็นที่ยอมรับและมีคนต่างศาสนาเข้ามาในพระศาสนจักรมากขึ้น มีความจำเป็นต้องฟื้นฟูหรือพัฒนาตนเองก็ด้วยการนำของพระคริสตเจ้า

บทบาทการดำเนินงานของพระจิตเจ้าจึงมีความสำคัญ เพราะพระจิตเจ้าเป็นผู้ที่พระบิดาส่งมาในนามของพระเยซูเจ้า บทบาทของพระจิตเจ้าจึงมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงภายในของพระศาสนจักร จากบทอ่านที่ 1 นั้นการที่เปาโลและบาร์นาบัสได้ตกลงเลือกยูดาห์กับปีลาสร่วมเดินทางไปกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อหาข้อยุติเรื่องการเข้าสู่หน้ตามจารีตของโมเสสนั้น ก็เป็นเพราะพระจิตเจ้าเห็นสมควร พระจิตเจ้าเป็นผู้ผลักดันสิ่งต่างๆ เหล่านี้

การฟื้นฟูพระศาสนจักรเป็นเรื่องการนำขององค์พระจิต และเป็นการเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าอย่างแท้จริง จาก สดต 67 ทำให้เราเห็นภาพของพระเจ้าผู้ทรงเมตตาต่อทุกคน ต่อทุกชาติ ว่าเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักและยุติธรรม เปรียบเหมือนเครื่องหมายของการแผ่ขยายอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งจะต้องครอบคลุมทุกชาติทุกภาษาเข้าไว้ด้วยกัน

1.2 พระคริสตเจ้าจะไปหาพระบิดาและจะกลับมาหาคริสตชนอีกโดยทางพระจิตเจ้า

บทบาทของพระคริสตเจ้าจึงมีความชัดเจนคือการร่วมเป็นหนึ่งกับพระบิดาในพระวรสารนักบุญยอห์น พระคริสตเจ้าตรัสว่า “เราไปหาพระบิดา เพราะพระบิดาเป็นใหญ่กว่าเรา” เป็นความสัมพันธ์ที่เป็นรูปแบบ “ความเป็นหนึ่งเดียว” อันเป็นแบบฉบับให้ทุกๆ คนไม่ยกเว้นใครมีความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างแท้จริง

ยิ่งกว่านั้นพระเยซูเจ้าก็มีความสัมพันธ์กับพระจิตอย่างแน่นแฟ้น เพราะพระจิตเจ้าจะทำให้เราทุกคนสามารถระลึกถึงองค์พระเยซูเจ้าได้เหมือนกับอยู่กับพระองค์จริงๆ

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

ผู้จัดเตรียมพิธีกรรมควรเสริมความรู้คริสตชนเกี่ยวกับพระธรรมล้ำลึกปีศาจของพระเยซูเจ้า ซึ่งกำลังจะต่อเนื่องไปสู่การสมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ในสัปดาห์ต่อไป การประกาศในสารวัต การประชาสัมพันธ์ที่บอร์ดของวัด การใช้รูปภาพชัยชนะของพระเยซูเจ้า และภาพพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์มาเป็นสื่อชี้แนะ เพื่อให้คริสตชนสามารถเชื่อมโยงแนวคิดได้มากยิ่งขึ้น

การฉลองในวันนี้ควรตระหนักถึงเอกภาพ ความรักและความเป็นหนึ่งของหมู่คณะอัครทูตพระจิตเจ้าซึ่งทำให้หมู่คณะนี้เป็นประชากรใหม่อย่างแท้จริง

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- ขบวนแห่เข้าพิธีควรมีประธานในพิธี ผู้อ่าน ผู้ช่วยพิธี ซึ่งเคยจัดเป็นประจำ แต่สัปดาห์นี้ควรเน้นคนกลุ่มอื่นๆ เพื่อแสดงภาพของการเป็น “เอกภาพ” เช่น สภาอภิบาลวัด, ผู้แทนเยาวชน, ผู้แทนเด็ก ฯลฯ ได้เข้าร่วมในขบวนพิธี
- บทขับร้องควรหาบทเพลงที่เร้าใจ และสร้างความเป็นเอกภาพอย่างแท้จริง
- บทนำและคำทักทายของพระสงฆ์พึงสร้างความตระหนักและบรรยากาศของหมู่คณะที่มีความเป็นหนึ่งและความรักต่อกันและกัน เป็นไปได้ใน “พิธีสารภาพบาป” ควรเสริมเกี่ยวกับข้อบกพร่องในเรื่องของเอกภาพและความรักที่เกิดขึ้นในพระศาสนจักร

ภาควจนพิธีกรรม

- ควรมีบทเกริ่นนำเป็นการสรุปเพื่อเข้าสู่บทอ่านทั้งสาม โดยเน้นถึงพระคริสตเจ้าผู้สถาปนาพระศาสนจักร และการฟื้นฟูพระศาสนจักรอัครทูตองค์พระจิตเจ้า เพื่อสร้างอาณาจักรของพระเจ้าอย่างแท้จริง
- บทเทศน์ของพระสงฆ์ควรตอกย้ำถึงความเป็นหนึ่งเดียว

ในพระศาสนจักร และการมีใจเปิดกว้างต่อพี่น้อง
ศาสนาอื่นๆ

- บทภาวนาของมวลชน ควรให้ความสำคัญในการภาวนา
เรื่องของเอกภาพ, ความเป็นหนึ่งเดียว และการภาวนา
เพื่อบุคคลในศาสนาอื่นๆ

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ประธานในพิธีพึงตระหนักถึงการเป็นผู้นำของหมู่คณะ
เหมือนกับการที่พระคริสตเจ้าเป็นผู้นำพระศาสนจักร
ในการสวดบทขอบพระคุณจะมีการวิงวอนขอพระจิต
เพื่อเอกภาพของพระศาสนจักร ในช่วงนั้นพระสงฆ์
อาจจะหยุดเจียบบก่อนวิงวอนสักครู่หนึ่ง ทั้งนี้เพื่อตัด
ความเคยชิน และเพื่อให้ที่ชุมนุมได้ตระหนักถึง
ความสำคัญของเอกภาพซึ่งทำให้พระคริสตเจ้าประทับ
อยู่
- บทขอพระเกียรติท้ายบท-อาแมน ก็เป็นอีกช่วงหนึ่ง
ที่สำคัญ พระสงฆ์อาจภาวนาเสียงดังฟังชัด หรือขับร้องให้
เกิดความสง่างามอย่างแท้จริง เพราะเป็นบทภาวนาที่
แสดงความเป็นเอกภาพอย่างแท้จริง
- การแสดงความสัมพันธ์ต่อกัน ควรเน้นหรือกำชับให้
สัตบุรุษตั้งใจกระทำเครื่องหมายดังกล่าวนี้ด้วย
บรรยากาศของความมีเอกภาพและความเป็นหนึ่ง
เดียวกัน

ปิดพิธี

- ควรคัดเลือกเพลงที่สร้างความเป็นเอกภาพ โดยให้
พระสงฆ์ยืนร่วมร้องเพลงอย่างเป็นทางการหนึ่งเดียวกันอย่าง
แท้จริง

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

3.1 ท่าทีของคริสตชน

คริสตชนควรมีความเชื่อสัตย์ต่อพระวาจาของพระเจ้า เพราะพระเยซูเจ้ากำลังไปประทับอยู่กับพระบิดา เราจะพบพระองค์โดยพระวาจา

คริสตชนควรมีความเคารพต่อการทำงานของพระจิต โดยเฉพาอย่างยิ่งเรื่องการฟื้นฟูพระศาสนจักรให้สวดเอกภาพ ให้เกิดอาณาจักรของพระเจ้าอย่างแท้จริง

คริสตชนควรมีท่าทีเปิดกว้าง มองคนในศาสนาอื่นๆ ด้วยความเคารพให้เกียรติและศักดิ์ศรี

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

คริสตชนต้องร่วมกันสร้างความเป็นหนึ่งเดียวต่อทุกคน ทั้งในระดับครอบครัว โรงเรียน วัด สังคมรอบข้าง และประชาคมทั่วโลก

คริสตชนละทิ้งความเห็นแก่ตัว แต่พร้อมที่จะช่วยเหลือทุกคนที่ประสบความทุกข์ยาก

คริสตชนดำเนินชีวิตด้วยความสุขใจที่ได้รับสมญาใหม่ว่า “ประชากรใหม่” อย่างแท้จริง